

Младеновачки Глас

2 4 0 6 2 2 5 1

цена 40 динара

БРОЈ 501

2. фебруар 2024.

информације и огласи

Александар Шайић Њосеџио Младеновац

Почела реконструкција зграде Гимназије

Светосавски дани у Младеновцу

сјрана 3

Двадесет седми Сабор винојарадара и воћара

Проглашена најбоља вина и ракије

сјрана 4

Савеџи за њољојривреднике

Процена родног потенцијала јабучастих воћака

сјрана 5

Савеџи за власнике мачака Да ли сте знали...?

сјрана 5

Драјослав Жика Обрадовић: Кажем ја себи...

Куда плови овај брод? (4)

сјрана 6

Наш интјервју: Милица Јовичић

Гласом осваја светске сцене

сјрана 7

Фељџон: Милосав Б. Влајић

У ноћима без звезда

сјране 8 и 9

Сјорџи - Огбојка

Убедљива победа против Новог Сада - 3:0

Сјорџи - Кошарка

ИБЦ - КК Младеновац 95:48

Сјорџи - Фудбал

ОФК Младеновац почео припреме за пролећну сезону

Сјорџи - Фудбал

ОФК Студент прославио славу клуба, Светог Саву

сјрана 10

СМЕШТАЈИ - МЛАДЕНОВАЦ
063/310-205

Из историје српске шtamпе

Како је колаборационистичка штампа писала о влади у Лондону и краљу Петру II

Безумник, лудак, масон, малоумник, саражник Јевреја, бриџански и совјетски шпијун... Тако су на страницима колаборационистичке шtamпе описивани председници југословенске краљевске владе у изабелишту. Према краљу Петру ови медији су били блажи и описивали су га као младог и неискусног владара.

Колаборационистичку штампу уређивали су људи одани окупаторским властима. Пуч који је избио 27. марта 1941. године због ступања Југославије у Тројни пакт окарактерисан је у дневном листу „Обнова“ као „безуман и алогичан акт“, а људи који су га организовали описивани су као „група малоумних завереника која је оборила режим и срушила Пакт који је био темељ земље за њен миран и успешан развој.“ Генерал Душан Симовић који је учествовао у пучу, а након тога био председник владе у егзилу, често је означаван као кривац за недаће српског народа. Новинари „Новог времена“ питају се: „Шта је руководило генерала Симовића да учини самоубилачки пуч и уништи земљу“. „Обнова“ га описује као „фаталног војника и фаталног политичара“. Док је у Србији против Симовића вођена негативна кампања, у очима савезника стекао је поштовање.

Две недеље након избијања пуча, влада се повукла из земље. Током лета 1941. године нашли су уточиште у Лондону где су били срдечно дочекани. Британска јавност поштвала их је због отпора који су пружили Немцима. Међутим, у колаборационистичким медијима њихов одлазак из земље је описан као „издаја и кукавички поступак“. У сатиричном магазину „Бодљикаво прасе“ објављен је следећи одломак који је представљен као Видовдански проглас председника владе: „Симовић је даље доказивао да да је у време Косовске битке било авиона, и Кнез Лазар и Милош Обреновић би учинили исто као он. Што се тиче Лазарових речи: 'Рађе ми је приволети се царству небеском', Симовић је одговорио да су то различита мишљења личне природе, а да он као модернији не мора свега тога да се држи, јер су му златне полуге ипак милије.“ Јасно је да је тај текст злонамеран и да настоји читаоцима да представи Симовића као неморалног и себичног човека који не мари за народ, историју и традицију.

Први председник југословенске владе у избеглиштву сусретао се са бројним проблемима након доласка у главни град Велике Британије. Његову владу чинили су политичари и официри различите националности и идеолошког опредељења. Њихови међусобни сукоби постали су све чешћи, а то је отежало рад владе у емиграцији. Симовић је поднео оставку почетком 1942. године. Нову владу формирао је Слободан Јовановић, а предводник равногорског покрета Драгољуб Михаиловић именован је за министра војске, морнарице и ваздухопловства. „Обнова“ о Јовановићу пише да се покорио јеврејским интересима и да је срамота да се човек његових година тиме бави уместо да му приоритет буде „српски народ и његови животни проблеми“.

Британска подршка влади у Лондону временом је слабила. На то су утицале честе свађе чланова владе, а није им више одговарало ни да Драгољуб Михаиловић буде министар. Појавиле су се информације да је сарађивао са Италијом и његов покрет је слабио у односу на партизански који је полако придобио британску подршку.

Југословенска влада у Лондону имала је слабу комуникацију са матицом. Све информације су ишле преко Британаца којима је та ситуација одговарала зато што су могли да врше утицај на владу и знали су сваки њен корак. Након Слободана Јовановића који није успео да реши неслагања међу члановима владе и изађе на крај са притисцима Британаца, на његово место долази Милош Трифуновић, који је био на челу владе мање од два месеца. Убрзо је ту позицију преузео искусни дипломата Божидар Пурић. У магазину „Бодљикаво прасе“ објављена је погрдна песма о њему.

Краљ Петар је имао велики утицај на Пурићеву владу која је значајан део мандата провела бавећи се краљевом женидбом, а запоставила друге ствари. Британска влада је захтевала да Пурић постигне договор са партизанима и дистанцира се од Драгољуба Михаиловића, али

он то није желео. Убрзо је смењен. На његово место долази Иван Шубашић који је, рекло би се на основу увида у колаборационистичке новине, био најомраженији председник емигрантске владе. Описиван је као „енглески човек, масон и пријатељ Јевреја“. У његовој влади није било места за четнике. Почео је да преговара са Јосипом Брозом Титом о сарадњи. Тада креће медијски линч у југословенским колаборационистичким листовима.

Колаборационистички медији тврдили су да су Енглези „продали“ краља Петра Совјетима. Чак је у неколико наврата у „Обнови“ писало да ће влада бити премештена из Лондона у Москву

„Обнова“ током 1944. године доноси текст у ком наводи: „Шубашић и Тито провоцирају цео српски народ. Унижавају га и припремају за уништење“. На насловној страни објавили су текст под насловом: „Потчињавање Шубашића Титовом диктату“, а убрзо након тога текст који се звао „Шубашић је открио свој прави задатак.“ Након преговора споразум између Шубашића и Тита је склопљен. Партизанима је дата предност, влада у Лондону изгубила је на значају, а питање монархије остављено је по страни док рат не буде готов. Комунисти су добили отворену подршку Британаца. Било је тада већ извесно да се крај рата приближава и да Немачка неће моћи да се врати у игру. Док су наслови о Титу и Шубашићу пунили стране колаборационистичких новина, о краљу Петру се мало писало.

Док су председници југословенске владе представљени као издајници домовине, краљ Петар II Карађорђевић критикован је перфидније. Он је описиван као млад, наиван човек који је неискусан у политичким играма. Краљевска династија Карађорђевић у народу је имала углед и креатори медијских садржаја знали су да не треба да нападају краља Петра, који је потомак великог Карађорђа, већ да гнев народа треба да усмере ка члановима владе у Лондону. У неким текстовима помиње се да „краљ Петар трпи насиље“. Читаоцима „Обнове“ и „Новог времена“ пласира се теза да он није желео сарадњу са Титом и комунистима, али да га је Винстон Черчил на то натерао.

Пропаганда колаборационистичких медија о избегличкој влади није вођена истим интензитетом током целог рата. Најизраженија је током 1941. године када влада одлази у Лондон и током мандата Ивана Шубашића када је склопљен договор са Титом.

Текстови који су објављивани о председницима владе описивали су их на изразито негативан начин. Ти чланци били су праћени сатиричним карикатурама које су имале за циљ да изазову подсмех. Лист „Бодљикаво прасе“ био је веома погодан да се идеолошка порука замаскира и кроз шалу пошаље читаоцима. Док је влада у Лондону нападана и представљена као издајничка, колаборационистичка влада Милана Недића приказана је као једина легитимна опција коју народ треба да прихвати. Циљ пропаганде био је да се створи утисак да је влада Милана Недића једина која брине о интересу српског народа.

Овај шексћ настао је у оквиру пројекта „Окупирана шtamпа – Шtamпа у Београду 1941-1944. године“, који је суфинансиран из буџета Града Београда, Градске управе града Београда, Секретаријата за информисање

Почела реконструкција Гимназије

Председник Привременог органа Града Београда Александар Шапић обишао је, након обележавања школске славе у основној школи „Момчило Живојиновић“, радове на реконструкцији Гимназије „Младеновац“. Он је том приликом рекао да Град Београд у обнови Гимназије учествује са 40 процената, односно више од 94 милиона динара, а Министарство за јавна улагања око 141,6 милиона динара. Град ће финансирати и опремање школе са око 50 милиона динара.

– У питању је велика реконструкција јер је реч о великом објекту. Ова школа има своју изузетну важност и за Младеновац и околину и ја очекујем да ће то бити, у складу са уговором и договорима који постоје, завршено до краја следеће календарске године и да ће више од 600 ученика моћи да користи ову школу у пуном капацитету – рекао је Шапић који је додао да радови теку својом динамиком према плану. Поновио је важност овог објекта и нагласио да је ова гимназија основана 1950. године.

Радови на реконструкцији гимназије обухватају замену фасадне столарије и браварије и термичку изолацију фасадних зидова, замену крова, олука и громобранске инсталације, термичка изолацију плафона, санирање свих зидова у просторијама у објекту, молерске радове, лифт, адаптацију санитарних чворова замену подних облога, електроенергетске као и радове на водоводу и канализацији.

Када је у питању предшколско образовање, Шапић је рекао да очекује да вртић у насељу Баташево буде завршен током лета текуће године, а да са радом почне од септембра.

– Још пре неколико месеци сам рекао да ће за Град Београд вртићи бити један од приоритета. Надам се да ће и приватни сектор почети мало више да улаже, јер су нове мере које је Град пре неколико месеци увео обезбедиле стабилно финансирање. У приградским општинама приватни вртићи имају заиста добру прилику да се уклопе у читав систем, нарочито сада када смо подигли износ који Град обезбеђује за свако дете на 33.000 динара. Верујем да ће то помоћи да повећамо капацитете, јер, примера ради, Младеновчанима је свеједно да ли деца иду у приватни или државни вртић ако су услови једнако добри, јер Град све то финансира. Акцент свакако остаје на школама и вртићима, а наравно да ће и општина Младеновац дати свој допринос по овом питању – истакао је Шапић.

Шапић честитао школску славу Свети Сава свим ђацима и просветним радницима

Председник привременог органа Града Београда Александар Шапић посетио је, поводом школске славе – Светог Саве Основну школу „Момчило Живојиновић“ у Младеновцу и том приликом упутио искрене честитке свим предшколцима, ђацима, васпитачима, наставницима и професорима. Обраћајући се присутнима он је истакао да је данас празник посвећен оцу српске духовности, културе, оснивачу српске цркве и просветитељу. Према његовим речима Свети Сава нам је оставио много тога важног, сва његова дела као духовника и поглавара Српске православне цркве, законодавца, писца и књижевника, народног учитеља и просветитеља, задужбинара и градитеља.

Шапић је нагласио да зато жели да особине које су Светог Саву красиле, мудрост, даровитост, продуховљеност и маштовитост, кресе генерације наших ђака и студената. Просветним радницима, који обављају један од најодговорнијих послова у друштву, пожељно је да наставе да посвећеношћу и љубављу према свом послу изводе децу на прави пут, пут који нам је пре толико векова показао наш велики просветитељ Свети Сава.

Светосавски дани

Прослава Савиндана у младеновачкој Цркви је, као и претходних година, била вишедневна. Ове године програм прославе празника посвећеног првом српском Архиепископу и просветитељу био је изузетно богат и вишестран. Прослава је започела у среду 24. јануара Светосавским концертом хора ОШ „Момчило Живојиновић“ у Младеновцу у парохијском дому храма Успења Пресвете Богородице. Изузетан музички програм су са својим ученицима приредиле наставнице Љиљана Миловић и Јована Дуњић. У петак 26. јануара, након празничног бденија у храму Успења Пресвете Богородице, у Свечаној сали парохијског дома младеновачке Цркве одржана је Светосавска академија. Академију организује Градска општина Младеновац, ове године у сарадњи са ОШ „Момчило Живојиновић“.

На почетку се присутнима обратио председник ГО Младеновац Владан Глишић, који је на крају наградио ученике који су у претходној школској години освојили прва три места на општинским, окружним и републичким такмичењима. Централни део академије била је представа коју су извели ученици драмске секције ОШ „Момчило Живојиновић“, коју воде наставница Снежана Вуловић и учитељица Валентина Станковић. За сценографију је била задужена наставница ликовне културе Андријана Каратошић, док је за музичку подлогу припремила наставница музичке културе Љиљана Миловић. Важно помена је да је академија у свим својим сегментима била осмишљена и припремљена од стране Младеновчана.

Богослужбени део прославе је започео у петак 26. јануара празничним бденијем. У суботу 27. јануара најмлађи верници младеновачког Храма, предвођени својим родитељима и вероучитељима ђаконом Сашом Костадиновићем и Младеном Гагићем, испунили су своју Цркву и учествовали на евхаристијском сабрању.

Литургију су служили јереј Марко Јефтић, старшина Светоуспенског храма протојереј-ставрофор Слободан Кецић и ђакон Саша Костадиновић. Након што су верни са великом пажњом послушали посланицу свог Епископа и сјединили се кроз Свету тајну Причешћа, ученици основних школа извели су пригодан рецитал у част Светог Саве. Љубављу и залагањем братства храма Успења Пресвете Богородице овај празник је улепшан даровима, које су добили најмлађи верници у Младеновцу. Након евхаристијског сабрања свештеници храма Успења Пресвете Богородице су посетили младеновачке основне, средње, музичке и школе за образовање одраслих, као и установе које раде са децом са посебним потребама.

јереј Марко Јефтић

Започет пројекат „Смањење ризика за настанак дијабетеса тип 2“

Младеновачки Дом здравља, уз финансијску подршку Градске општине Младеновац, почео је 1. фебруара реализацију пројекта „Смањење ризика за настанак дијабетеса тип 2 међу становницима општине Младеновац“. Пројектом ће бити обухваћени грађани у животном добу од 35 до 55 година, док ће се процена ризика за настанак ове болести вршити путем попуњавања упитника. На основу добијених резултата, биће формиране групе са сличним степеном ризика са којима ће, у циљу смањења ризика за настанак дијабетеса тип 2 и усвајања здравих навика у исхрани, радити нутрициониста Дома здравља. Поред прегледа лекара специјалисте, учесници ће бити у прилици да обаве и контролу шећера у крви и висину крвног притиска. Пројекат ће трајати наредна три месеца.

Сабор виноградара и воћара из младеновачке ошшине

Проглашена најбоља вина и ракије

У недељу, 28. јануара, у ресторану Етно села „Баш у инат бабарогама“, у Кораћици, обављено је оцењивање вина и ракија произвођача ових пића са поручја општине Младеновац. Организатор је било Удружење виноградара и воћара Младеновац, а оцењивање прикупљених узорака ових пића обавила је комисија у саставу: Проф. др Слободан Јовић и сомилејери Милош Милићевић и Роберт Бодо. Оцењивано је 27 узорака вина (7 белих, 8 розеа и ружица и 13 црвених). У категорији белих вина прво место је припало производу Саше Кеча, Кораћица (17,50 бодова), друго место припало је вину Милана Аврамовића, Дубона (17 бодова) и треће место вину Жељка Живановића – Кораћица (16,80 бодова).

Категорија розеа и ружице: 1. Саша Кеча, Кораћица (17,60), 2. Бојан Ковачевић, Амерић (17,03) и 3. Саша Кеча, Кораћица (16,90).

Категорија црвених вина: 1. Жељко Живановић, Кораћица (17,85), 2. Саша Кеча, Кораћица (17,83) и 3. Милан Аврамовић, Дубона (17,60).

Тако су и ове године тријумфовала вина произведена у Кораћици - чак 6, а награђена су и два вина из Дубоне и једно из Амерића. Међу награђеним винима је највише оних које је произвео Саша Кеча, из Кораћице – 4!

Ове године прикупљено је 57 узорака ракија међу којима је било 26 шљивовице, лозоваче и комовице 14, кајсијеваче 9, ракије од крушке 3, вишње 2, дуње 2 и од јабуке један узорак.

У категорији шљивовице била је најбоља она коју је произвео Жељко Живановић, Кораћица (18,63), 2. место – Душан Лазаревић, Кораћица (18,26) и 3. место – Бранислава Пајовић, Кораћица (18,23).

Категорија лоза и комовица: 1. место Саша Кеча, Кораћица (18,30), 2. место Жељко Живановић, Кораћица (18,13) и 3. место Миодраг В. Прокић, Дубона (18,10).

Категорија воћне ракије: 1. место Урош Живановић, Кораћица (18,30, кајсија), 2. место Милош Николић, Кораћица (18,20, вишња) и 3. место Живомир Ивановић, Кораћица (18,06, кајсија).

Код произвођача ракија, такође, су тријумфовали Кораћичани, чак осам награђених ракија стигло је из кораћичких подрума, са само једна је из Дубоне.

- Са задовољством могу да констатујем да је квалитет вина значајно унапређен. Радује ме чињеница да није било вина

са манам,а и неким обликом кварења, што је био чест случај ранијих година односно у претходним оцењивањима. Било је лепих вина од острге смедеревка, а и прокупац је био интересантан. Прокупац даје најбоља вина кад је ферментација кљука (масерација кљука) 3-4 дана и тада се добијају вина стабилног укуса са нижим садржајем танина, са мањем опоросћу, са мекоћом и хармоничног укуса – каже за „Младеновачки глас“ проф. др Слободан Јовић, најпознатији српски енолог за вина и дегустатор, председник Комисије за оцењивање узорака вина и ракија на овогодишњем, 27. Сабору виноградара и воћара са подручја младеновачке општине.

Проф.др Јовић, који је на челу Комисије за оцењивање вина и ракија на Саборима виноградара и воћара Младеновца, десетак година година уназад похвалио је и ракије које су ове године биле у конкуренцији за награде и медаље, а по којима је наш крај познат.

- Ракије су, такође, бољег квалитета у односу на претходне године јер нема то-

лико изражених недостатака. Све су ракије коректне или веома добре на мирису и укусу. Као и ранијих година шљива је доминирала и ове године. Квалитет ракија је унапређен, види се да произвођачи користа знања у области науке и струке.

***

Након оцењивања вина и ракија младеновачких произвођача, присутнима је представљена књига проф. Др Слободана М. Јовића „Вински молитвеник – за свакога понешто о вину“ која је издата крајем прошле године. Реч је о јединственој монографији о вину у којој на готово 400 страна аутор говори кроз бројна поглавља о производњи и врстама овог племенитог пића, оцењивању вина, вину и здрављу, мудрост живљења с вином, култури уживања вина, слагање вина и хране, афоризми и изреке о вину, митовима и легендама о настанку вина, вино и љубав, вино и бојемија ... Ово изузетно штиво је обогачено бројним илустрацијама.

В. С.

Савешти за пољопривреднике

Процена родног потенцијала јабучастих воћака

Завршетком вегетације и опадањем лишћа, стабла воћака улазе у период биолошког, односно зимског мировања. Предуслов обављања свих агротехничких мера у току мировања је добра процена родног потенцијала воћака. Родни потенцијал јабучастих воћака може се проценити на основу више параметара: Бројности генеративних пупољака које је воћка спремила за наредну годину. Генетског потенцијала сорте. Агротехничких мере спроведених у претходној години.

Квалитета и квантитета рода оствареног у претходној години. Општег стања и старости засада. Да би се правилно одредио родни потенцијал воћака за наредну годину све наведене параметре треба анализирати и упоредити. На основу њих се доносе одлуке о начину и интензитету резидбе, нормативима ђубрења и другим агротехничким мерама. Код већине јабучастих врста воћака, у пуној родности, диференцира се велики број генеративних пупољака који, при оптималним условима у време цветања, резултирају добром оплодњом, када може доћи до прерођавања, односно до претеране родности, која доводи до појаве ситнијег плода лошег квалитета и ниске тржишне цене, као и слабијег или потпуног изостанка диференцирања родних пупољака у наредној вегетацији.

Алтернативно рађање карактеристика је јабучастих воћака, а посебно је изражена код јабуке и крушке. До слабије диференцијације генеративних пупољака јабучастих воћака може доћи због слабије исхране, заштите од болести и штеточина, као и стреса условљеног екстремним временским приликама (дуготрајна суша, екстремне високе температуре и сл.), услед којих може доћи до делимичне или потпуне дефолијације. Губитак лисне масе онемогућава нормалан развој цветних пупољака и припрему стабала за период зимског мировања.

Јабучасте воћке, посебно јабуку, карактерише добра отпорност према ниским температурама. Родни пупољци стабала јабуке, која су добро припремљена ушла у период зимског мировања, могу издржати температуре и до (-30⁰ Ц).

Јабука и крушка могу имати штете од позних мразева у периоду цветања и оплодње. Појединих година засади могу претрпети тоталне штете од пролећног мраза. Утврђивање родног потенцијала је важно како би се на основу добијених података могла пројектовати резидба и планирати агротехника која ће бити примењена у наступајућој години. У ту сврху неопходно је узети родне гранчице са сваке сорте посебно, из разних делова засада. Прегледом попречног пресека мешовитих пупољака може се утврдити удео родних од неродних пупољака.

Друга, нешто једноставнија метода састоји се у провоцирању кретања пупољака. Родне гранчице неопходно је држати у посудама са водом на собној температури. Пребројавањем цветова у односу на укупан број мешовитих пупољака утврђује се проценат родних пупољака. На основу добијених резултата пројектује се резидба и агротехника која ће се примењивати у наступајућој години. У годинама када су временске прилике нестабилне или неуобичајене у периоду зимског мировања препоручује се, ако за то постоје технички услови, обављање резидбе на род у фенофази цветања. То подразумева пре свега довољан број квалитетне радне снаге, како би се резидба завршила у што краћем периоду.

Д-р инж. Зоран Јанковић, ПССС Београд

Савешти за власнике мачака

Да ли сте знали...?

... да, по једној легенди, мачака, пре потопа, није било. Када је стари праведник Ноје саградио барку и у њу укрцао по пар од сваке животињске врсте на Земљи да продужи живот после потопа, којим је Бог казнио људе, није ни слутио да ће му пацови направити проблем: своју врсту они су почели здушно продужавати још у чувеној барци. Ноје се досетио и прешао руком преко лавовог чела, лав је кинуо и из његових чељусти излетео је пар мачака да пацовску популацију сведе на разумну меру. ... да је међу првим сисарима био и један који се звао Миацис и да је изгледао као данашња цибетка и да је био велик, отприлике, као данашњи твор. Он је предак свих будућих копнених месождера - медведа, хијена, паса и осталих. Миацис је временом све више личио на цибетку, а онда се десило нешто запањујуће, због чега смо и испричали све ово. За разлику од осталих сисара, чија је еволуција трајала еонима,

ове прецибетке одједном су, у оквиру геолошког времена, јасно - постале, недвосмислено - мачке! ... да су постојала два главна типа - један који се развио у највећу и најстрашнију мачку, која је икада живела на нашој планети - тигра сабљастих зуба, који је изумро пре 20.000 година, кад и остале крупне животиње које су му биле плен. Други тип (Диницитис) такође је био овећа мачка; он је предак „правих мачака“, једне од три подпородице данашње мачије врсте (друге две су пантери и гепарди) које су се појавиле пре десетак милиона година и готово непромењене се задржале до наших дана; леопард је добио туфне, тигар пруге, лав гриву - али изглед им је, у суштини, остао исти: мале или велике, чупаве или глатке длане, једнобојне или „дезиниране“, дивље или питоме, све мачке се препознају као мачке. За све су заједничке исте телесне одлике: гипко тело, фино обликована глава, дугачак реп који доприноси равнотежи, специјализовани зуби и канце сјајно прилагођени лову. Сви су месож-

дери. Мозак им је добро развијен. ...да мачке ходају или трче тако што најпре померају предњу и задњу ногу с једне стране, а потом предњу и задњу ногу с друге; исто чине још само камила и жирафа, док пас, коњ и други ходају савим другачије. ... да мачкама кичму придржавају мишићу, а не лигаменти, као код човека, те се зато све мачке могу по вољи растезати и скупљати, правити грбу и без лоших последица по себе кривити како то само мачке умеју. ... да су за све мачке типичне канце које се по вољи и потреби могу увлачити и извлачити. ... да су мачке распрострањене по целом свету: у Аустралију, на Мадагаскар и пацифичка острва пренео их је човек, а у Јужну Америку прешле су саме кад им је то омогућио постанак Панамског земљоуза, у ледено доба. Занимљиво је да осим риса, Стари и Нови свет немају као изворно заједничку ни једну једину мачју врсту.

(Из књиџе Јелене Сџакић „Мачке и ми“, Нолиш, 1988.)

Кажем ја себи...

Куда плови овај брод ? (4)

Сваке године у децембру или јануару, двојица председника, две највеће војне силе, САД и Русије, обраћају се нацији референту о стању у свету и држави. Делимично сам пратио иступање председника Путинна. Кажу да му је унапред постављено два милиона питања. Наравно, његове службе су све то систематизовале и груписале на главне области. Његово излагање, помно су пратили поданици, али и остали у свету, свако из својих разлога. Нешто слично, учинио је и наш председник Вучић у коме су му помагали још и председница владе Ана Брнаић и министарка за развој и иновације Јелена Беговић. Наступили су на Светог Јована, помало драматично, као да је некаква ванредна ситуација уз исто тако предходну најаву.

Посматрао сам то мирно, закључивши, да им је то редован посао за који примају плату. Најавили су као ванредан догађај припреме за Светску изложбу, која ће се одржати 2027. на оним садашњим, њивама у Сурчину. Радује ме оптимизам и залагање излагача да се све заврши на време са изградњом, до краја 2026 године. То је већ корак даље у планирању. До сада сам мислио да живимо и планирамо од данас до сутра, а сада су ме уверили да планирамо и даље, чак до преко сутра, јер, 2026 је то.

Говорио је председник Вучић о даљој изградњи путева, школа, болница, стадиона и нисам све попамтио. Евидентно је да је до сада доста учињено у сваком погледу. Скептици кажу, овом изградњом, бићемо презадужени. Свеједно, аутопутеви остају у Србији, не могу кредитори да их изнесу напоље. Што се нас грађана тиче, ми ћемо плаћати путарину у сваком погледу и баш ме брига ко је власник. Причало се и за време Броза, у време изградње Ђердапа. Па, шта, Ђердап и сада даје струју нама у Србији. Моје замешке су мало другачије. Више се залажем за равномернији развој. Овако, Србију видим као лепо подшишано и умивено лице, са белом кошуљом и лептир машном, огрнуто у фрак или смокинг. Испод су поцепане, сукнене чакшире, вунене чарапе и гумени опанци на којима се види да су тек изашли из блата. Ма колико ме убеђивали да посматрам само од појаса на горе, видим целу фигуру а посебно гумене опанке. То мора да се мења.

***

Морамо сви да се мењамо, Србија мора да се мења, слаже се и често потенцира председник Вучић. Генерално је тако, мада сам већ закаснио. „Маторо куче, не учи се да лаје“ чули сте за ову пословицу. Ови млади који треба да буду носиоци прогреса, још нису одрасли и не зна се када ће, Некада се

правио пресек у њиховим животима, Одласком у војску престајали су да буду мамине бебе а враћали су се као зрели људи. Данас тога нема. Поједини мамини синови, никако да одрасту, излежавају се до подне а тек им је по тридесет и више година. На кога да се ослонимо у променама, питам ја себе? Променило се време, говорила је наша глумица Љубинка Бобић: - Сада сваки балавац има 60 година.

***

Међутим, постоји и друга пословица: „Риба од главе смрди али се од репа чисти“. Не мислим на председника Вучића али указујем на његово окружење. Он сноси одговорност у делу избора сарадника. Какви су ови тако је у низу по дубини до председника месних заједница. Држава нам не функционише, односно, траљаво, по дубини. Где год загребете у било који сегмент живота, није онако како би требало да буде и ником ништа. Мислимо, затрпаће то звук возова на брзим пругама или клопарање кранова на градилиштима а није тако. Пре годину дана, срушио се висећи мост, на Западној Морави, код Овчар Бање. Двоје мртвих. Кажу, мост је био забрањен за употребу, али није било онемогућено да се користи. Џабе је било истакнуто упозорење. Трпало је извадити даске да нико не може да га користи. Они колски, морали су поред упозорења бити затворени, гомилама камена на обе стране а нису. Инспекторима је довољно што су написали решења и копију ставили у фасциклу. Даље нису контролисали како се спроводи. Шта је урадио власник моста? У Београду, потонуо сплав на Сави. После се појавила инспекција и констатовала да је објект био без дозволе. Закључили су предмет констатујући да је сплав на дну Саве, а то је већ посао за друге. Неће они да га ваде. Недуго, за тим потонуо још један сплав. Опет су констатовали да је и овај био без дозволе. Ало, бре, шта је са државом? Где су инспекције? Ко треба да их покрене да зараде плату? Наивно сам мислио да је то министар. Додуше у Кини би за такве пропусте, министар био погубљен. У Јапану, морао би да поднесе оставку. У Србији, за казну, даћемо му друго министарство. Очигледно, на овом није задовољно. Збиља, где је за ово време министар? Пре неки дан, видео сам га на неком градилишту, на Светог Саву, пред камерама, са сарадницима једини он поштује прописе о себи, носи кацигу са иницијалима ГВ. (ТВ Хепи, у 9,55).

Дакле, ако треба да се мењамо, што поздрављам, променимо прво пословицу чистимо рибу од главе, а не од репа. Још практичније, оставите главу по страни па кренути од врата на доле. Морамо градити институције државе, мостови и брзе пруге нису замена, кажем ја себи.

Драјослав Жика Обрадовић

Истина о свињској масти

Свињска маст је неправедно запостављена и чак оцрњена намириница, која је упркос некадашњим уверењима добра за наше здравље. Она садржи здраве масне киселине које су добре за срце и не утиче на килажу ништа више од маслиновог уља. Вековима је била незаобилазан део домаће кухиње, све док уназад неколико деценија није стављена под знак питања, због наводно штетног утицаја на здравље. Свињска маст има око 40 одсто засићених масти, око 50 одсто мононезасићених масти и око 10 одсто полинезасићених масти. Већину мононезасићених масних киселина у свињској масти чини олеинска киселина, здрава масна киселина која је корисна за рад срца и која се повезује с ниским нивоом лошег холестерола. Занимљиво је да у свињској масти има двоструко више олеинске киселине него у путеру. Масноће из масти имају многе предности и доказано је да су телу потребне за обављање свакодневних функција, али у мањој количини него што се кроз прошлост користила. Осим што масноће из масти помажу у апсорпцији витамина, свињска маст садржи холестерол који се у телу под утицајем УВ зрака претвара у витамин Д значајан за апсорпцију калцијума. Једите масти како бисте сагоривали масти Многи сматрају да људи треба да уносе масноће животињског порекла јер на тај начин сагоревају масне насlage и губе килограме. Наравно, свињску маст требало би конзумирати у умереним количинама, због високе енергетске вредности.

Препоручује се да масноће чине око 30 одсто унетих намириница током дана, од чега би један део свакако требало да чини свињска маст. Она показује највећу отпорност на високе температуре од свих животињских и биљних масти и зато је одлична за пржење хране. Иако се конзумира умерено и на одговарајући начин она је изузетно лековита погодна је по здравље и може да помогне при оздрављењу. На велику срећу маст се данас све више и више користи у различите сврхе. Свињска маст садржи олеинску киселину, мононезасићену масну киселину која штити срце, кардиоваскуларни систем, а такође штити организам и од малигних обољења. Поред тога, свињска маст садржи и стеаринску киселину, за коју је доказано да снижава холестерол. Садржи и линолну и миристинску киселину, за које је доказано да јачају имунитет. Бакин рецепт Када су у питању бебе и деца, код њих је нарочито проблематичан сув кашаљ, који може чак довести и до напада гушења. Зато за прехлађене бебе и децу користи се свињска маст као облог. Облоге од масти за кашаљ заправо су боље од било ког сирупа за кашаљ. Једноставно узмите кашичицу свињске масти, ставите је на једну салвету и оставите да одстоји мало на собној температури. Пре спавања ставите детету облогу на груди и благо протрљајте, а потом прекријте загрејаном крпом или пешкиром.

Mr Ph Биљана Мушавцић

Наш интервју: Милица Јовичић

Гласом осваја светске сцене

Одрастајући на селу уз два старија брата, чија је једина занимација било јурцање за лоптом и свирање старе хармонике, од малена сам желела да будем у њиховом друштву, па сам се уместо за лопту, и ја отимала за стару хармонику, све док обојица нису кренули у музичку школу у Младеновцу. Најстарији брат је почео да свира кларинет, а средњи виолину. Жеља да и ја будем „велика“ као они није престајала, тако да су ме родитељи, на моје инсистирање, већ са шест година одвели на пријемни испит у музичку школу. Испита се још увек веома добро сећам - мама ме оставила у великој сали, намигнувши професорки солфеђа као знак да ме ни по коју цену не прими, јер сам још мала. Професорка ми је прво проверила ритам, била је изненађена са којом лакоћом сам могла да поновим компликоване ритмичке фигуре које се уче у вишим разредима, затим је проверила слух. Након ње ми је шаке и висину гледао професор Милутин, који ми је одмах ставио виолину у руке. Тако сам од првог разреда основне школе искомпиковала планове читавој породици, те су морали на смену да ме воде из села у град, на часове солфеђа и виолине. Нижу музичку школу сам завршила са највишим оценама, у класи проф. Марије Ракоњац, али због ситуације у земљи, није било услова да наставим даље школовање у сфери музике. Након неколико година, отворен је одсек за соло певање који сам једнако успешно завршила и као једна од најбољих у класи проф. Славка Николића, уписала средњу музичку школу у Земуну. - почиње причу Милица Јовичић.

Када си почела да се бавиш соло певањем?

- Соло певањем сам почела да се бавим са осамнаест година, када се у нашем граду и отворио одсек. Затим сам успела да завршим средњу музичку школу у Земуну, код проф. Светлане Вранић, а након тога и Факултет музичке уметности у Београду, у класи Виолете Панчетовић - Радаковић.

Поред тога што се бавиш ојерским певањем завршила си и шпански језик. Да ли си због тога већ годинама у Барселони?

- Мој је циљ био да спојим обе своје професије, тако да сам у Барселону дошла јер сам успела да добијем стипендију од престижног Конзерваторијума Лисеу, коју добија свега осам студената из целог света. Најпре сам се специјализовала за шпанску вокалну музику и сарсуелу (шпански оперски жанр), а затим сам завршила и два мастера, један из сфере опере, други везан за интерпретацију класичне музике. У Барселони сам остала јер су сви моји ментори и корепетитори који ми помажу да спремам улоге овде, а и због посла про-

фесора, који сам недавно добила на једној академији.

Наведи нам која су мессиа, ојере у свету где си настајала?

- Бројни су театри и сале у којима сам наступала, а као свој највећи успех могу да издвојим наступ у Линколн центру, у Њујорку, са оркестром Филаделфије, једним од најцељенијих у свету. Такође, морам да поменем и бројне турнеје по Кини, где се сада осећам као код куће.

Најави нам неке будуће настајује?

- У наредном периоду ме очекују наступи на фестивалу камерне музике у Барселони, на ком ћу наступити као дуо са великим пријатељем гитаристом Ђанкарлом Шеволом, а такође ћу имати и солистички концерт у сали краљевског манастира Педралбес, исто у Барселони. Пред крај лета би требало да се вратим на острво Фуертевентура, где ћу интерпретирати улогу Неде, у опери „Пајаци“.

Да ли планираш, у будућности, да настајавиш своју каријеру у Србији?

- Наравно. Једна од мојих највећих жеља је да наступим у једном од наших театара. За сада су у плану концерти и колабоарције са мојим драгим колегама из Београда, а за нешто више од тога ћемо видети.

Колико ћо сао ушиче на твој приватан живот?

- Верујем да сви послови захтевају извесна одрицања, па тако и мој. Осим бројних пропуштених излазака, забава и концерата, тешко ми је само кад због посла или турнеје морам да пропустим неке важне прославе са породицом у Србији, али се трудим да их често обилазим, а и они долазе код мене, или се срећемо негде по Европи.

Пошћичеш из музичке породице. Одакле инћересовање баш за соло певање?

- У школи се знало да најгласније певам и да „сметам“ другима кад се певало у хору. Некако је било природно да наставим да се бавим музиком на неки начин, јер није било могуће да наставим школовање током деведесетих и упишем средњу школу за виолину. Родитељи нису ни знали да сам уписала соло певање, само сам их обавестила на почетку школске године. До краја мог школовања у Србији, а имам и мастер из певања, мислили су да ће ме проћи та жеља, а онда су схватили да је то заиста мој позив и моји су највећи критичари, подршка и фанови.

Твој ћо сао је врло најоран, кроз какве све ситуације и прејреке си ћролазила да би данас била усћешан професор и усћешна ојерска певаћица?

- Бити соло певач је пре свега физички веома захтевно, а да не говорим о различитим људским факторима. Кад си странац у једној овако традиционалној земљи, мораш баш да се бориш и покажеш да си бољи и од њих самих. Након ових девет година је све много лакше, успела сам да задобијем наклоност и поштовање неких од највећих уметника Шпаније, па и света, и то ми веома импонује.

Ко ћи је био највећа инћирација да се бавиш овим ћослом?

- Највећу инћирацију увек налазим у породици - родитељима, браћи и братанцима. Сваки од чланова изванредан је у свом пољу, било да је то економија, музика, новинарство или средња школа.

Младеновац је твој град, Влашка твоје село, да ли би желела у блиској будућности да одржиш неки концерт у нашем граду?

- За мене би била велика част да певам у нашем граду због великог ветра у леђа који сам добила за све време школовања у Младеновцу, пре свега од мог разредног старешине у Гимназији - Стеве Гођирица, а затим и од мојих професора из Музичке школе - Наде Торбице и Славка Николића, као и мојих пријатеља и колега из КУД „Шумадија“ из Влашке. **Шта би ћорућила цитћоцима „Младеновачкој гласа“, а шћи младим људима који би желели да се баве ћослом којим се ћи бавиш, а можда немају довољно информација о ћоме?**

- Младима бих пре свега поручила да не одустају од својих снова и да вредно и стрпљиво раде на њиховом остварењу. Свет нам је сада ближи него икад пре, треба да искористе све ресурсе које имају, изађу из својих зона комфорта и храбро закораче у непознато, без бојазни од неуспеха, с тим да никада не забораве ко су и одакле су.

Нина Војиновић

Милосав Б. Влајић: Сећања учесника Ајрилској райи и заробљеника Војске Краљевине Југославије из младеновачкој краја у Друјом свейском райу (1941-1945.)

У ноћима без звезда

(Наставак из прошлој броја)

Тун у Раљи оштетимо један немачки моторцикл. Наш поручник заробио Немца. Видли смо га у авлији. Наредио је да му се ујутру дају лебац и сланина. А ми нисмо примили следовање.

Иде један каплар из Ковачевца. Наиће с десне стране пута. Ми у вођу, официри дебатују шта ће да раду. Каплар узне пушку на готовс. „Ко је наредио да се баци оружје?” - виче. „Капетан”. „Брже да се увати”. Уватише капетана и дотераше га. Овај му отпаса сабљу, покида му еполете. Отераше га у кућу. Онда изађе мој командир. Да се окупи војска и да се изађе на положај.

Пођемо, ајд, ајд, изиђомо уз једну јаругу, греда, па низбрдица. Трећи вод, Словенац га водио. На јуриш. Један је ишо голлом пушком на тенк. Водник трећег вода погино. Остао двојглед. Удари граната. „Ордонанс, оступај” - каже официр. Опасно, лети метак, експлодира. Полак, полак, па у поток. Командант батаљона каже официру: „Милошевићу, што си одступио?” „Морао сам, нисам мого да одолим”. „Где ти је војска? Прикључи се уз другу чету и отвори ватру”. Ту сам видео много тешког рањеника, поцепана му плећка.

Немци нас ту заробу. Обишли нас тенковима, опколили нас у обруч, нашу чету. Нема више муниције. Радије сам тео да с убијем, нег да паднем у ропство. Наиће стрељачки вод Немаца. Ја се отпасујем, а један младић Немац цимну ми упртач, цимну ми шлем, откиде ми кајиш под брадом. Метем шајкачу из ранца на главу.

Терају нас у јаругу. Имамо шињеле, мало спавамо. Седиш и лежиш, не смеш д устанеш док не сване. Пушке нам одузете, тражу ножеве. Ујутру пала слана. Лежали смо ко овце. Кретосмо. Један викну: „Ене га Слободан!” Крај пута је лежо скоро мртав војник. Тај рањеник је био Слободан Милојевић Чојановић. Скочи један Ковачевчанин, изиђе из колоне и изнесе га до друма. Ту остане, пос је излечен дошо кући... Кретоше нас, догоне робље. Дотераше двојицу, нашли јим по два метка у торби. Немци убише та два наша војника због два метка. Један војник узео официрско одело, убише и њег.

Крену нас за Београд. На Дедињу стражар, сагону нас у круг ко овце. Свану се, купу људе. Пречани донели саламу, шунку, колаче. Наиђоше неки Кусачани:

Драослав Павловић (1905)
Велика Иванча

„Павловићу, јеси л жив? Еве пексимита”. Развалили магацин. У дванаес збор. Раздвајање по нацијама. Срби на једну страну. Набише нас Србе у једно ћоше. Били смо жедни, узмемо чутурице, па на чесму. Први, други, трећи дан, од понедељка до петка... Дође наш пуковник. Каже: „Војници, сутра идете на рашчишћавање улица у Београду. Увече се враћате на стан”.

Ујутру нас преброју и изведу на улицу. Ајд, ајд, сиђомо поред Дунава. Шлепови поређани, коњи повезани, нема војске. Не знамо шта ће да биде. Ту један старији човек каже: „Не бегајте, ено локве крви”. Неки тели да бегају, па ји убили. Силази на шлепове, затворише. Терај, терај, отварају. Излазимо, Панчево. Једну групу пребројаше. Црвени крс даје вариво. Терају нас д истоварамо греде и гвожђушине. Једним греда одсече ногу, Немци га отераше негде. Ноћ у свилари, па на станицу. Потовару нас у воз. Нико не сме д изиђе из вагона.

Васкрс, сунчано. Увече нас кретоше.. Бела Црква. Ватрице у пољу, па једна рудина. Моравице у Румунији. Било је много Пожаревљана. Недељу дана у базама од сечене цигле. Дали нам једном три овге у артији. У Сакалашу смо сазнали од једног заробљеника који је био у краљевом влади да је влада отпраћена ди Никшића. Било нас је четрес две групе. Један каже: „Моја група иде, убаците се у моју групу”. Убацимо се, па у вагон. Тако смо се спасили блата. Киша је падала, нигде гране, узели нам шаторска крила. Одамо, одамо, док ноге не забољу на ледини у

блату. Воз иде четири - пет дана. Прорежемо патос и вршимо нужду. Иде воз за Немачку. На дванаес нас једна месната конзерва. Један даје парче за цигару. Заустави се воз на једним месту. Стражар отворио вагон, неки изашли. Ми смо били у предзадњим вагону. Било наши официри у једним вагону. Зачу се вика. Убили изгледа једног што је ишо по воду. Стој, излази, равнање у строју, видимо крв. Немачки подофицир оде. После три-четири минута стиже и нешто рече команданту. Покрет уз брдо. Идемо лепим друмом. Лагер, жица оплетена, врабац да пролети не мож. Лефректори упаљени, диреци, у круг око лагера светлос. Сместише нас тун. Бријање, дезинфекција одела. У лагеру број два. Ми ту, по десет, шта си по народности. Срби, има и Хрвата. Толмач: „Јеси л био војник?” Немац пише. Заробљен сам 13. априла, а у лагеру сам од 5. маја четрес прве. У Аустрији, пред Бечом, 17. лагер, седам километара од Беча, Хајзенштајнсбург.

Јавио сам се кући, добио пакете. Два пакета сам добио од Црвеног крста. Доста смо раадили, а доста смо и оштетили. Нису нас поватали. Утоварамо сандуке конзерви, уватимо ножеве кад Немац није ту, па упропастимо, да не иде њима на фронт. Војна немачка команда је наређивала шта да радимо. Били смо магацински радници. Утоварали смо и истоварали вагоне. Месо, сланина, брашно, болбоне...

Постојао је заповедник лагера, а код пекаре је био капетан Немац, који је после отишо на фронт. Са цивилима нисмо смели да причамо. Ишли смо камионом, а истовар смо вршили на раздаљини ко од Београда до Ниша. Покрутимо се од зиме, одело се смрзло. Барака је била у предграђу Беча. Имали смо тун пећ и шпорет, па скувамо по нешто.

Добијали смо новине. Са нама је био један официр, резервни потпуковник, инжињер Душан Јованић, Србин. Реко да је редов. Инжињер а редов, не може. Немац знао. Тај Јованић је знао девет језика да говори. А ја сам први доно вест да су Руси заратили с Немцима. Изађем после утовара и сретнем једног Чеха. „Срб, Срб, Дојчланд и Рус, дум, дум”. Опасно да не причам. Увече се окупимо код инжињера. Ја кажем шта сам чуо. Инжињер: „Они су добри пријатељи”. После Немци објавили у новинама, инжињер прочитао и превео.

(наставак на следећој страни)

Милосав Б. Влајић: Сећања учесника Ајрилској райи и заробљеника Војске Краљевине Југославије из младеновачкој краја у Друјом свейском райу (1941-1945.)

У ноћима без звезда

(Нашавак са стране 8)

Са мном су у логору били Петар Терзић, Радомир Милосављевић и Милорад Милојевић. Радомир је ко болесан дошо кући. Било је и Срба на раду, па нас обавесту шта је било код нас... Писали смо писма, послао сам слику... Три месеца сам био на чешком граници. Истоварали смо жито, овас и јечам. Виду се карауле... Носио сам брашно пред болницу. Видо сам Немце без обе руке, без обе ноге, без оба ока. Рањени на руским фронту па враћени на лечење. Над нама је био један немачки подофицир. А један Нишлија нас је уписиво. Једном смо остали у бараки да прославимо славу. Био је Митровдан, четрес четврте. Не може, болесан за лекарску, ко је здрав на поса. Нишлија пустио браду. Сто триес до сто четрес у једном просторији, па се сведе на седамдесет до осамдесет. Било и два-три Хрвата, па отишли... Примили смо вакцине, био сам здрав, ни зуб да заболи. Нема жена, ни једну нисам пипнуо. Јануар четрес пете. Брују немачки авиони, ми бегамо, мало полегли, а на један километар одатле прими нас један сељак. Склонимо се код њега. Ја уза зид, кад почеше бомбе, тучу немилеце, дим. Како сам се наго, пао сам. Бомбе убиле краву, козу, свињу. Погино Радојко Радосављевић из Босне. Још један је ту погино, а шес нас теже рањено. Јаукнуо сам. „Види ту, копај, има човек”. Одгрте циглу, срушила се кућа. Цигла ме претисла. „Копај, еве шињел”. Подиже ме, крв лије. Два Руса заробљеника ме зграбише и изнесоше. Вода избила из цеви, пли-

ва... Дође ми свест, познадо бараку, пробудим се. Био ту један из Неменикућа, Миодраг Јешић и два Шапчанина. "Турте ме на кревет!" Метули ме на клупу. У неко доба ноћи дошо немачки подофицир. Цедуља, канап на груди, шесторо за болницу. Са мном је рањен и Божидар Жујевић из Ропочева. Приму нас у болницу. Један војник је био болничар. Рука ми била контузована. После шес недеља излечу нас, па поново у логор. А они Руси ми узели сат који сам купио од Јевреја. Првог априла четрес пете почела је евакуација лагера. Пошли смо пешице на север, према Немачкој. Одлучимо да бегамо. Са мном неки Прокупчани. Заноћимо у једним селу и видимо неку шумицу. „Браћо заробљеници, немојте нико да полази”. Два дана смо путовали, трећи дан одлучимо да не идемо. Чује се борба. Спроводи нас Немац. Двојица Прокупчана, Лазовић и Момир Речевић и ја доитимо ранце, па у поток. Онда се доитимо шуме, шума борова. Ноћ, нису нас премели. Шибљак, буквићи, срце чини оно, не мож се надијамо. Шлапа, шлапа, иду два Руса заробљеника, доведени о Божићу. И Руси са нама. Свану, око осам сати појавише се из села руски „пикавци”. Ми под пањевима, ћутимо. Чује се пуцњава, неки одступају. Кренемо уз поток, па на друм, видимо попуштане коње. Пуши се ватра. Тамо француски заробљеници. Зайтимо воде, напијемо се и пођемо гор. Видимо изврнут немачки топ. Лежу изгинули Немци. Ту једна кућа, пуши се, ватра. Прокупчанин оће да види шта је там. Други му каже: „Немој

Лазовићу”. А он ће: „Чувајте ствари, ако су Руси, ја ћу да манем руком”. Изађе један човек и пружи руку. Ми ајд код њега. Рече нам да су Руси прошли. „Идите овуд, на баван, прегазите реку”. Нас петорица наставимо. Сачека нас један младић Рус. Био у Младеновцу. „Харашо, било доста пића! Идите у други град, друмом, тамо је наш официр”. Пролазу камиони, један Рус оће да стреља, нисам видо оноликог човека. Узеше сатове. „Идите сад”. После три километра стоји камион, пукла гума, много муниције. Један руски официр говори српски. „Да помогнете, да подигнемо”. Лазовић се жали што су нам узели сатове. „Кад би га нашо, убио би га ка пцето”. Наставимо даље пешке, ајде, ајде, до Коморана. Попнемо се у воз, на кров. Из Будимпеште опет возом, Кикинда, Београд, Младеновац. Пешице за Велику Иванчу. Био је 13. април девесто четрес пете. Пре тачно четири године сам заробљен. Поклопили се датуми. Код куће отац, брат, снаја, жена, три сина, синовци. Отац ме први угледео на капији. „Благо мене, еве мог Добросава!” Загрли ме. После занимљиве двочасовне сликовите приче, деведесетједногодишњи старац нагло заћута. Мрак се увелико увукао у космајску дубодолину. Кад смо се пашеног Милун и ја успели на брдо, учинило ми се да чујем како жубори и клокоће речича Бесна. У следећем броју: Милорад Влајић (1909), Ковачевац „Немци осекли оступницу”

Од 1. јануара 2024. године почела је примена Уредбе о техничко-технолошким захтевима и процедурама за чување и заштиту архивске грађе и документарног материјала у електронском облику.

Ми се професионално тиме бавимо.

Позовите нас да се договоримо о сарадњи! **061/60-80-202**

Фудбал, Београдска зона

Младеновчани почели припреме за други део првенства

Педесет дана пре почетка другог дела првенства Зонске лиге – Београд, на стадиону Селтерс окупали су се играчи и стручно руководство ОФК Младеновца. Младеновчани су јесењи део првенства завршили на осмом месту са 22 бода. Након паузе следи припремни период, а фокус ће бити усмерен на премијерни дуел првог кола наставка кад ће на Селтерсу гостовати петопласирани Шушњар 1977 који има високе амбиције. Реч је о екипи из лазаревачког предграђа коју ће у улози шефа сручног штаба предводити недавно именовани Ненад Пикси Ковачевић, бивши фудбалер Црвене звезде и француског Ленса, који иза себе има богато играчко интернационално искуство.

На првом окупљању поред тренерског тандема Синиша Јанковић- Младен Бркић, првотимцима се обратио спортски директор Горан Спасић који је предочио план рада током припремног периода. Присутни су били клупски оперативац Александар Филиповић и Дејан Нинковић, члан већа ГО Младеновац.

Кад је реч о одласцима и доласцима између јесењег и про-лећног циклуса, клуб су напустили Никола Рајковић, Марко Миловановић, Никола Костић, Милош Николић и Никола Стоисављевић док су се на првом окупљању појавили повратници, голман Марко Ђорђевић и Немања Соколовић. Младеновчани ће наредних неколико дана тренирати у хали Спортског центра „Љубомир Ивановић – Геца“.

Драјан Николић Гула

Одбојка - Прва лига Србије

Убедљива победа у 12. колу: ОК Младеновац - Нови Сад 3:0

Настављено је првенство у Првој одбојкашкој лиги Србије. Младеновчани су одлично стартовали, забележивши убедљиву победу над екипом Новог Сада са 3:0. По сетовима: 25:9, 25:14 и 25:21. Ови бодови су врло значајни у борби за очување прволигашког статуса, с обзиром да је ОК Младеновац први део првенства завршио на претпоследњем месту са само 9 бодова.

У наредном, 13. колу наши одбојкаши гостују Спартаку из Љига која се налази на другом месту и бори се за планан у виши ранг такмичења. Утакмица ће бити одиграна у петак, 2. фебруара од 19 сати.

1	Dubočica	12	11	1	33	9	+24	32
2	Spartak (Lj)	12	10	2	32	14	+18	27
3	Novi Pazar	12	9	3	31	16	+15	26
4	Novi Sad	12	8	4	27	17	+10	24
5	Kosovska Mitrovica	12	6	6	21	21	0	19
6	Smederevo Carina	11	5	6	23	20	+3	19
7	VGSK	12	5	7	23	28	-5	15
8	Dunav Volley	11	4	7	18	24	-6	12
9	Mladenovac	12	4	8	17	28	-11	12
10	Železničar	12	4	8	15	32	-17	9
11	Topličanin	12	3	9	19	30	-11	12
12	Klek Srbijašume	12	2	10	10	30	-20	6

Кошарка - 1. МРЛ Центар 1

ИБЦ - КК Младеновац 95:48

Судећи по резултату првог кола у 2024. години, које је одиграно у недељу, 28. јануара, изгледа да су кошаркаши Младеновца још у дубоком зимском сну.

Са гостовања у Жаркову, враћају се „затрпани“ кошевима које су примили од екипе ИБЦ: 95:48! Колико су били немоћни пред екипом

ИБЦ сведочи податак да су у пре три четвртине постигли укупно 29 кошева, а примили 75. Само су у последњој четвртини пружили јаки отпор, па је дат део утакмице завршен резултатом 20:19.

Прилику да колико-толико поправе лош утисак, имају већ сутра, субота, 3. фебруар, када играју против екипе Жаркова.

1. Земун Борац	12	11	1	1007 : 873	23
2. Парагон	12	10	2	1059 : 894	22
3. ИБЦ	12	9	3	1085 : 831	21
4. Жарково	12	5	7	905 : 924	17
5. Торлак	12	5	7	882 : 964	17
6. Младеновац	12	4	8	849 : 996	16
7. Житко Баскет	12	2	10	896 : 1009	14
8. Мондо Баскет	12	2	10	809 : 1001	14

ФСБ упозорио четири младеновачка клуба на обавезно отклањање недостатака

Фудбалски савез Београда дао је временски рок клубовима који су у обавези да отклоне недостатке на својим стадионима и игралиштима. Сви клубови који су добили обавештење од Комисије за стадионе и игралишта ФС Београда да је неопходно да изврше отклањање недостатака како би успунили услове из Правилника о стандардизацији стадиона и игралишта на својим теренима, потребно је да завршетак радова пријаве Комисији за стадионе и игралишта ФС Београда најкасније до 20 фебруара како би Комисија извршила преглед. ФСБ подсећа да уколико се недостаци не отклоне, клубови неће моћи своје утакмице, када су домаћини, играти у пролећном делу Првенства на својим теренима. За све клубове који поднесу захтев за контролу отклоњених недостатака Комисији за стадионе и игралишта ФС Београд до 20. фебруара, преглед ће бити бесплатан.

За све клубове који не отклоне недостатке и не поднесу захтев за контролу истих Комисији до горе наведеног датума, излазак Комисије ће се наплаћивати у износу од 6.000 динара. На списку клубова који морају да изврше додатне радове налазе се и младеновачки представници који се такмиче у лигама под ингеренцијом ФСБ. Клубови који нису задовољили све услове (висина врата, ширина и дужина терена су ФК „ОМЛАДИНАЦ“ Рајковац-Младеновац, ОФК „МЛАДЕНОВАЦ“ Младеновац, ФК „РАБРОВАЦ“ Рабровац и ФК „ПВЕЛИКА КРСНА“ Велика Крсна.

ОФК Студент обележио клупску славу Светог Саву

ОФК Студент из Младеновца основан је пре пола века. Трећепласирани тим Општинске лиге окупља ђаке и студенте.

„Академичари“ су скромно обележили клупску славу - Светог Саву. У сали Спортског центра одиграли су утакмицу ветерани и првотимци у малом фудбалу. Стари играчи су водили на полувремену, али због недостатка снаге поклекли су у наставку.

Жири састављен од чланова Управног одбора прогласио је најбоље актере. Код ветерана се истакао Дејан Ненадовић, а код екипе првог тима Никола Баљак. Председник Петар Сасовић уручио им је спортске књиге. По завршетку славског сусрета приређен је коктел на коме су евоциране успомене и најзанимљивији детаљи из прошлости клуба са фудбалских терена.

М. Г.

МАЛИ ОГЛАСИ

ИЗДАВАЊЕ СТАНОВИ - КУЋЕ

ИЗНАЈМЉУЈЕМ кућу са гаражом, киоском, засебним смештајем за 5 особа, на 3 ара ограђеног дворишта у „Тозином воћу“ за 500 евра. Евентуално младом, запосленом брачном пару договор само за кућу и гаражу. **063/310-205**

ИЗДАЈЕМ стан 50м² у „Пјацети“, намештен. Цена је 80 евра месечно, јер је стан на продају, па га издајем док не нађем купца. Издајем и гаражу, коју не продајем, за 40 евра. **065/66-981-77**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ смештаје у „Тозином воћу“. **063/310-205**

ИЗНАЈМЉУЈЕМ смештаје различитог комфора на више локација у Младеновцу. **063/310-205**

ИЗДАЈЕМ собе преко пута бање Селтерс, улица Краља Петра Првог. **063/310-205**

СТАНОВИ КУПОВИНА - ПРОДАЈА

КУПУЈЕМ стан у новој згради, од 37м² до 45м², високо приземље или први спрат. Ужи центар Младеновца. **060/655-45-02**

ПРОДАЈЕМ двособан стан 47м², ужи центар Младеновца, улица Његошева, трећи спрат, новија градња, гас, паркинг. **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ стан 52м², други спрат. Улица Краља Петра Првог. **064/484-52-04**

ПРОДАЈЕМ гарсоњеру 25м² у ул. Краљице Марије, има подрум. Може и замена по договору. **011/8237-750**

ПРОДАЈЕМ стан од 51м², ул. Вука Караџића 48/2, приземље. **064/208-10-94**

КУЋЕ ПРОДАЈА - КУПОВИНА

ПРОДАЈЕМ породичну кућу на одличној локацији у Младеновцу ул. В. Караџића (иза локала Бар Бар) укупне површине 214м² (корисне 190), ушукана и склоњена од буке са прелепим малим градским двориштем (2 ара). Кућа је квалитетно грађена (1994 год.), потпуно изолована „сандвич зидом“, са етажним грејањем на гас, укњижена. Од куће је могуће направити три стамбене јединице (две у приземљу и једна на спрату). Кућа је тренутно у функцији вртића. Цена је 750евра /м². Услужни контакт: **064/258-40-47, Вибер: 063/366676**

ПРОДАЈЕМ две куће: 1 км од Младеновца: 100м²+18м²+гаража и кућа 77м² са 4 ара плаца. Комплетна инфраструктура. У близини школа, обданиште. Може замена за стан у Београду или Младеновцу, уз доплату. **063/8021-979**

ПРОДАЈЕМ кућу у Рајковцу 85м² са предсобљем 90м², монофазна струја, интернет, 6 ари плаца, 4,5 км. од Младеновца. **061/204-03-62**

ПРОДАЈЕМ спрат куће у Баташеву, трособан стан 75м². Све одвојено, посебан улаз и пола дворишта. Струја, вода, канализација. **063/710-23-83**

ПРОДАЈЕМ кућу-викендицу 60м² са недовршеним поткровљем и терасом 10х4м, на плацу 27 ари са два помоћна објекта, амбар и млекар, са шљивиком 10 ари у пуном роду, са доста смокви, вињага и остало воће. Налази се код доње школе у Ковачевцу. **011/8231-537, 062/299-703**

ПРОДАЈЕМ кућу у Међулужју, 90м² са 19 ари плаца. **066/900-23-23**

ПЛАЦЕВИ

ИЗДАЈЕМ плац, 6 ари, у Границама, поред асфалта, може и за башту, ул. Миће Ђукића. **064/5888-669**

ПРОДАЈЕМ плацеве од 5 ари. На плацу гас, вода, канализација, струја. Дозвољена градња. Ул. 11. новембра у Младеновцу. **063/256-169, 064/142-94-98**

ПРОДАЈЕМ њиву или део њиве од 50 ари у Малом Пожаревцу у грађевинској зони. У близини прикључак за воду, струју и гас. Поред пута са тврдом подлогом. Цена по договору. **066/930-25-74**

ИЗДАЈЕМ плац од 6 ари у Границама, поред асфалтног пута. Може и за башту а погходан је и за пчеларе. Улица Миће Ђукића. **064/58-88-669**

ПРОДАЈЕМ парцелу број 3216, 0,41 ха грађевинско земљиште, дозвољена градња испод земље 6 а изнад 4 спрата. Трофазна струја, канализација, градска вода. Цена 2500 € по ару. Младеновац, ул Бранислава Петронијевића, 1 км од „Роде“. **060/53-00-517**

ПРОДАЈЕМ њиву од 60 ари у Међулужју. **066/900-23-23**

ПРОДАЈЕМ имање у Кораћици, Јовиски крај, испод Космаја, око 2 ха са кућом и окућницом, помоћном зградом, асфалт, струја, вода, телефон. Кп.бр. 686 ; 687; 529 и 530 к.о.Кораџица. **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ у Неменикућама плац од 23 ара. Плац је из два посбна дела. Грађевинско земљиште кп. бр. 2408/5. Викенд зона, мирно, пут до плаца, струја, вода, гас... **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ 5 ха у Кораћици-Петкајски крај, 5 км од врха Космаја, засад лешника стар 3,5 година, ограђен, артечки бунар, урађен кап-кап систем са природним падом. **065/8222-605**

ПРОДАЈЕМ плац од 30 ари на Космају, Оглавци. Асфалт поред плаца, струја. **065/8222-605**

ПОСАО

ПОТРЕБАН сарадник на раду око смештаја. **063/310-205**

ОЗБИЉНА ЖЕНА чисти станове и куће на подручју Младеновца. **069/151-11-68**

ЧИСТИМ станове и куће у Младеновцу и Београду. **064/910-36-00**

ПОТРЕБНА спремачица. **063/310-205**

ОЗБИЉНА ЖЕНА чувала би старију женску особу или децу у Младеновцу и околини. **061/182-35-66**

РАЗНО

ПРОДАЈЕМ дрва исечена, за шпорет. Јефтино. **061/264-88-48**

ПРОДАЈЕМ 4 точка+гуме Фелге 7х16+зимске гуме Континентал 205х60R16. Повољно. **064/40-34-166**

ПРОДАЈЕМ коришћен намештај: Дводелну витрину 94х175х55+174х170х45цм. Радни сто са фиокама 112х60цм. Кревети: 203х120 и 190х140цм. **062/240-649 (Бранислав)**

ПРОДАЈЕМ нов, трпезаријски сто, овални, 160 х 40х90 цм са 6 столица, повољно, некоришћен. Комплетну сателитску антену; Нов Тефалов експрес лонац 9 лит. Повољно, по договору. **066/944-24-02, 064/265-02-49 (После 12ч.)**

ПРОДАЈЕМ више исправних старих модела телевизора. Комад: 1000 динара. **060/358-33-32**

ПРОДАЈЕМ Бош-Хамер хилти, 60Hz, 2.300W, некоришћен, са алатом. Купљен у Немачкој. **060/358-3332**

ПРОДАЈЕМ аутомобил Фиат Мултипла, 2004. годиште Може и замена. **064/484-52-04**

ПРОДАЈЕМ балирано ливадско сено и домаћу ракију од шљиве, комову и од кајсије. **064/263-03-48**

КУПОН бр. 501

важи за ЈЕДАН мали оглас

Цена огласа без купона 200 дин.

еКњига

Душан Мариновић

ШАРПЛАНИНАЦ

ЈУЧЕ, ДАНАС, СУТРА?...

ДРУГО ДОПУЊЕНО ИЗДАЊЕ

ИМАМО ЛИ
ЈОШ ПРАВЕ
ШАРПЛАНИНЦЕ?

Говоре и пишу:

Обрад Ђокић, Зоран Миловуковић, Зоран М. Кос, Вук Струњаш,
Лудвиг Матлас, Обрад Шкипић, Љубомир Кекановић, Жељко
Шеатовић, Срђан Удовички, Јовица Законовић, Милосав Бабић,
Новак Радуловић, Војислав Анастасијевић и Саша Вурзберг.

www.natura.rs